

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII-Nr. 1044

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 29 mai 1970

4 pagini 25 bani

Eforturi impresionante pentru ca totul să reîntre în normal

Luni, ora 6. Zburăm deasupra cursului inferior al Mureșului. Peisajul alături de incintă ne înfățișează. E luna mai, sfârșitul lunii mai, și alte culori decât verdele cîmpurilor mănoase ni se arată privitorilor. Vitrega lună mai ne pălămește ochii cu albul zăpezilor tîrziu nealocul lor și cu cenușul mîlului pustier. Albul a cuprins înălțimile, iar cenușul văle, cîmpurile întinse.

Dacă privești cu atenție pe imensitatea apelor bănuiești pe undeva, din loc în loc, fosele meandre ale leneșului Mureș. Odată cu primii zori ai unei noi săptămîni de activitate, pe aici s-a arătat soarele, mult așteptatul și dătătorul de speranțe.

Arad. Revăd orașul la vremea lui de răgaz, după teribila confruntare cu apele. Ai zice că e o zi obișnuită, ca oricare alta. Oamenii se duc la lucru, gospodinele se îndreaptă spre piață, elevii grăbesc către școală. Grăbim și noi către inspectoratul școlar județean și abia trecîndu-i pragul ne dăm seama de adevăratele dimensiuni ale muncii în săptămîna care începe.

La prima oră din zi, aici se pune la cale un plan operativ de bătaie. Peste cîteva minute, două mașini au pornit să-i ducă pe inspectorii de-a lungul Mureșului — pe un mal și pe altul, în amonte și în aval — cu misiunea de a ajunge la școlile din satele acoperite sau izolate de ape. Pornim cu ei.

Sub un soare strălucitor străbatem o vale alături de incintă, valea Mureșului. Acum, aici domnește durerea. O durere reținută, însoțită de o hotărîre dirză și de credința fermă în izbîndă, caracterele oamenilor de pe aceste locuri.

Radna și Lipova, îngemănate pe un mal și pe altul al Mureșului într-un singur oraș — Lipova — au fost deopotrivă de crunt lovite de furia apelor. Peste 200 de case sînt distruse în întregime. Au fost atîrnate de furia apelor și școlile: liceul de cultură generală și liceul agricol, școala generală din Radna și cea din cartierul Soimus, cîteva grădinițe. La ora la care ajungem în Lipova, însă, în toate școlile sună de intrare. După o săptămîna de tăcere, sunetul acesta trezește în toți cei ce-l aud o adevărată emoție.

De la ferestrele claselor zărim fața pămîntului a Mureșului. Cu o săptămîna în urmă, apele aduse de el curgeau chiar pe culoarele și unde pășim acum. Au fost momente de mare tensiune. Toate lucrurile de la parter, ca și arhivele și documentele școlare, au fost transportate din timp la etaj. În școlile s-au pregătit să înfrunte apele 35 de elevi interni și patru cadre didactice, împreună cu directorul adjunct, Terente Borca. Două zile au stat înconjurați de ape. Datorită măsurilor de prevedere luate la vreme li s-a putut asigura hrană caldă și apă potabilă. Tavălușul a pelerat lăsat însă destule rîni. Deocamdată, în sălile de clasă de la parterul liceului nu se pot ține cursuri. Lamele parchetului au fost desfacute și puse la uscat. În frumoasa sală de festivități apa bălătește și acum. Totuși, orarul școlii

n-a suferit decît puține și provizoriu modificări. Încolo totul a reîntre în normal. Se apropie încheierea anului școlar. E vremea studiului sirguincos.

Prăpădul cel mare a fost pe malul stîng al Mureșului, unde tentațiile pustiitoare ale apei s-au întins peste cîmpuri și așezări omenești. Străbatem în fugă satele Copop, Bîrzava, Vărădia și abia la Săvișșin găsim loc să trecem Mureșul. Expediția devine un drum total impracticabil, nesigur de la un kilometru la altul, inundat pe distanțe mari. Din loc în loc nici I.M.S.-ul nu mai poate pătrunde. De fiecare dată trebuie să facem apel la tractoroarea ca să ne remorcheze. Dar nimeni nu se gîndește că ar putea face calea întoarsă.

— Trebuie să ajungem! — ne spuneam fiecare. Ce s-o fi întimplat cu elevii, cu școala? Au nevoie de un ajutor, de un sfat.

Trecem pe rînd prin sate care, fie că au fost inundate de ape, fie că au fost izolate, au trăit clipe de grea încercare: Căprioara, Valea Mare, Labașin, Belotîn, Ususău... Peste tot au trecut apele, lăcșind în urma lor case distruse, familii necăjite, immense suprafețe de teren agricol inundate.

Pentru noi, o veste bună: peste tot, după o întrerupere de cîteva zile s-au reluat cursurile. Alte vești la fel de îmbucurătoare: în cele mai multe școli, datorită măsurilor de prevedere luate de colectivele didactice, pagubele materiale sînt

MIRCEA IONEȘ

(Continuare în pag. 2-a)

Aici comandamentul — primim comunicarea!

Sîntem la Ministerul Învățămîntului, la comandamentul pentru ocrotirea copiilor sinistrați. Doi inspectorii generali asigură aici permanența. Trei telefoane sună mereu, aducînd știri din toată țara. Atenția este concentrată în special asupra telefonului verde, care menține legătura permanentă cu inspectoratele școlare. Consemnăm cîteva secvențe din activitatea desfășurată la comandament la ore diferite, pe parcursul a patru zile.

LUNI, 25 MAI

Ora 13.00: Inspectoratul școlar din Galați informează că Școala generală cu 4 clase din Barboși este sub apă. Au fost salvate docu-

mente școlare și toate manualele. Elevii școlii au fost repartizați să-și continue cursurile la cele mai apropiate școli din municipiul Galați.

Ora 13.45: „Aici Alba Iulia! Comunică inspectorul general Bogdan. Datorită creșterii apelor am fost nevoiți să întrerupem cursurile la școlile din comunele Oarda, Partos, Vințu de Jos și la cinci școli din Alba Iulia.”

Ora 14.50: Din județul Sibiu, inspectorul general Galea transmite că, datorită celui de-al doilea val de inundări au fost întrerupte cursurile tuturor școlilor din Mediaș cu excepția Liceului economic și a Școlii generale nr. 5.

Membrii Colegiului Ministerului Învățămîntului au hotărît să contribuie la ajutorarea celor sinistrați, oferind salariul lor pe o lună.

Totodată, angajamentele cadrelor didactice din întreaga țară se ridică la suma de 100.000.000 lei, reprezentînd o parte din veniturile personale. Ele se vor adăuga acelor de solidaritate cetățenească dovedite cu generozitate în aceste zile.

Colectivul Liceului „Mihai Viteazul” din București, la fel ca și colectivele a nenumărate alte școli din țară, contribuie larg la acțiunea de ajutorare a zonelor calamitate. Pe lângă faptul că vor da, în fiecare lună pînă la sfîrșitul anului, o parte din salariul lor, cadrele didactice au renunțat în folosul sinistraților la fondul de premii.

În școlile s-a colectat îmbrăcăminte în valoare de 102.000 lei, iar la contul 2.000 s-a depus suma de 19.000 lei. Elevii claselor a XII-a au trimis uniforme lor elevilor de la Liceul „Mihai Viteazul” din Alba Iulia.

La rîndul lor, 587 de elevi din clasele a XII-a ale școlilor din județul Iași și-au donat și ei uniforme, pe care le-au trimis în școlile din regiunile lovite de urgia apelor.

La Clubul casei corpului didactic din Capitală s-a deschis din nou expoziția de pictură și grafică a profesoarei Alexandrina Zberca, care s-a bucurat de la început de aprecierea specialiștilor și a publicului. Răspunzînd Apelului Frontului Uniunii Socialiste, artista a hotărît să doneze toate sumele ce rezultă din vânzarea fondurilor pentru ajutorarea sinistraților.

Sîmbătă 23 mai, echipa artistică a Liceului pedagogic din Ploiești și orchestra Grupului școlar Teleorman au susținut, cu sprijinul Grupului școlar energetic din Ploiești, un program artistic în sala Uzinei de utilaj metalurgic din Filipești de Pădure. Prezentat în fața a peste 500 de spectatori, programul s-a bucurat de o apreciere deosebită. Sumele încasate au fost vîrsate la fondul de ajutorare a sinistraților din regiunile calamitate.

Un asemenea spectacol a avut loc și la Casa de cultură din Segarcea, din inițiativa formațiilor reunite ale Școlii generale din localitate și ale Casei de cultură. Și aici încasările au fost vîrsate la contul 2.000.

Pentru aceiași cont elevii școlilor sportive nr. 1, nr. 2 și nr. 3, ai Școlii sportive de atletism și ai Școlii sportive „Energia” din București pregătesc un program competițional care va cuprinde probe de ciclism, atletism, rugbi și fotbal.

Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al P. C. R., președintele Consiliului de Stat, cadrelor didactice, elevilor, organizației de partid și organizațiilor de tineret de la Școala generală

„C. D. Aricescu” din Cîmpulung-Muscel

Dragi tovarăși,

Am primit cu multă plăcere invitația de a participa la sărbătorirea împlinirii a 300 de ani de la înființarea școlii dumneavoastră — prima școală din Cîmpulung și una din cele mai vechi lăcașe de învățămînt de pe pămîntul Țării Românești. Împărtășind pe deplin bucuria cu care aniversați acest eveniment, vă transmit cu acest prilej, o dată cu mulțumițiile mele pentru invitația ce mi-ați adresat, un cordial salut tovarășes și cele mai bune urări de succes în activitatea rodnică pe care o desfășurați.

Înființarea cu trei secole în urmă a școlii din Cîmpulung reprezintă un moment important în istoria învățămîntului și culturii din țara noastră. Constituie o temei de legitimă mîndrie pentru colectivul de profesori și elevi faptul că școala dumneavoastră are o afit de îndelungată și de frumoasă tradiție; de-a lungul anilor școala din Cîmpulung a pregătit cu temeinicie generații de tineri din care s-au ridicat numeroși intelectuali de valoare care au adus o contribuție de preț la propășirea materială și spirituală a României. În anii construcției socialiste, în condițiile avîntului continuu pe care l-a cunoscut învățămîntul din țara noastră, școala dumneavoastră a cunoscut o puternică dezvoltare, și-a adus cu cinste contribuția la instruirea și educarea a mii și mii de tineri, la pregătirea lor pentru muncă și viață.

Imi exprim convingerea că și în viitor dumneavoastră, cadrele didactice ale școlii, veți acționa cu toată hotărîrea pentru a obține succese și mai mari în activitatea plină de răspundere ce vi s-a încredințat, că, împreună cu toți slujitorii școlii, veți înălța și mai sus și veți face să strălucească și mai puternic luminoasa făclie a culturii socialiste pe meleagurile întregii țări. Societatea noastră v-a încredințat înalta îndatorire de a sădi în mintea și conștiința tineretului, o dată cu temeinice cunoștințe, cu pasiunea nestînsă pentru însușirea bunurilor științei și culturii, sentimentele înălțătoare ale dragostei de patrie, dorința vie de a se afirma ca făuritori de nădejde ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Vouă, dragi elevi, vă adresez cu prilejul acestei aniversări, îndemnul de a folosi deplin condițiile tot mai bune pe care vi le oferă astăzi școala pentru a învăța cu temeinicie și a vă pregăti cit mai bine spre a vă dovedi la înălțimea frumosaol perspective pe care viitorul le deschide în fața întregului nostru popor.

Tuturor celor ce participați la această sărbătoare vă urez multă sănătate și ferice, noi satisfacții și bucurii în activitatea ce o desfășurați, împreună cu întregul popor, pentru progresul și înflorirea continuă a României socialiste.

LA CÎMPULUNG-MUSCEL

300 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÎNT ROMÂNESC

Dumnică trecută, locuitorii din Cîmpulung Muscel s-au adunat în piața din fața Muzeului orașenesc spre a sărbători un eveniment important pentru întregul oraș: împlinirea a 300 de ani de cînd a luat ființă pe aceste meleaguri prima școală românească. Invățătorii și profesorii tuturor școlilor din oraș, sute și sute de elevi și absolvenți, numeroși părinți și invitați au ținut să fie prezenți la sărbătoarea școlii care poartă numele poetului cîmpulungean C.D. Aricescu. La adunarea festivă au participat Mircea Malita, ministrul învățămîntului, Gheorghe Năstase, prim secretar al Comitetului județean de partid, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, personalități ale științei și culturii care au învățat sau au predat la această școală.

Într-o atmosferă plină de entuziasm, participanții la adunare au ascultat mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, cadrelor didactice, elevilor, organizației de partid și organizațiilor de tineret de la școala generală „C.D. Aricescu”.

Ana Șerb, directoarea școlii, a vorbit apoi despre activitatea pe care a desfășurat-o școala de-a lungul a 300 de ani, despre rezultatele frumoase cu care se mîndrește acum profesorii și elevii ei. Fondată în anul 1670 școala aceasta — cel mai vechi lăcaș de învățămînt din prima regiune de Țării Românești — a dat țării, încă de la început, numeroși grămăzici, dintre care mulți au scris documente în limba română. Un hrisov din 1689 arată că logofătul Radu Năsturel, fiul lui Udriște Năsturel, a donat pentru școală un loc pe care îl cumpărase la Cîmpulung de la Vornicul Leurdeanu din Golești. Pe locul donat

de acest boier a funcționat înfiș școala, care s-a mutat ulterior în chiliile de la minăstirea „Negru Vodă” și apoi în alte clădiri. Oriunde a fost, ea a păstrat vie tradiția legată de slujirea culturii naționale. Aici au învățat, între alții, pictorii Ion Negulici și G. D. Mirea, prof. dr. Ion Nanu Muscel, poezii C.D. Aricescu și Dimitrie Nanu, medicul și scriitorul George Uliearu, ca și unul din cei mai străluciți reprezentanți ai literaturii și științei românești — Ion Barbu.

Azi școala are condiții dintre cele mai bune. Localul ei, construit în 1929, a fost extins și modernizat în 1964. În ultimii ani s-au creat o serie de laboratoare, înzestrate cu toate cele necesare pentru pregătirea temeinică a elevilor, o bibliotecă dotată cu cîteva mii de volume, un teren de sport. Alături de celelalte lăcașuri de cultură din oraș școala dă an de an promoții de elevi din ce în ce mai bine pregătiți.

Menționăm realizările școlii, directoarea acesteia a subliniat, în cuvîntul pe care l-a rostit la adunarea festivă, hotărîrea cadrelor didactice și a elevilor de a duce mai departe și de a ridica pe o nouă treaptă aceste realizări.

La adunare au luat de asemenea cuvîntul Gheorghe Năstase, prim secretar al Comitetului județean de partid, și Mircea Malita, ministrul învățămîntului. În încheierea adunării participanții au adoptat textul unei telegramme adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Cu prilejul manifestărilor, în școala s-a organizat o interesantă sesiune de comunicări, o expoziție documentară și o expoziție de cusături naționale. S-a tipărit de asemenea o monografie și a apărut un număr festiv al revistei școlare „Prima slovă”.

M. HERIVAN

(Continuare în pag. 3-a)

M. ROBEA

Eforturi impresionante pentru ca totul să reentre în normal

(Urmare din pag. 1)

neînsemnate. Frecvența este foarte bună. Nu se semnalează epidemii, s-au luat toate măsurile igienico-sanitare impuse în asemenea situații, s-au făcut vaccinări antitoxice și injecții cu gamaglobulină. Tot timpul descălii s-au aflat în mijlocul sătenilor, încurajându-i, ajutându-i să-și salveze bunurile, sprânzându-i apoi să-și refacă gospodăriile.

Pe directorul Școlii generale din Ususău, N. Rădăcean, l-am găsit încălțat cu cizme înalte de cauciuc și murdar de noroi de jos și până sus. A fost numit președintele comisiei de ajutorare a sinistraților și a împărțit peste tot pe unde a fost nevoie hrana și alimentele primite din partea celor care, în aceste zile, au fost nu numai cu gândul și inima, dar și cu fața alături de cei loviți de furia apelor.

Seara țirziu, pe drumul de întoarcere, ne-am oprit din nou la Lipova, localitatea cea mai greu lovită de urgie din județul Arad. În fața Consiliului popular orașenesc l-am întâlnit pe profesorul Ion Jușcă, deputat al unei circumscripții orașenești, a cărui locuință a fost cuprinsă de ape. Și acum intră în casa lui pe fereastră, cu scara, pentru că în fața ușii șuvoalele au săpat o groapă imensă de doi metri.

— Le vom refăce pe toate — ne-a spus. Și școlile, și casele, și orașul întreg. Viața își va relua ireversibil cursul.

Marți se arată a fi din nou zi frumoasă în județul Arad.

Sutele de elevi arădeni care săptămîna trecută au lucrat zi și noapte la înălțarea stăvililor în calea apelor se află acum în băncile lor, în laboratoare, la locurile de practică. Cine și-ar da seama că printre acești elevi cumiști, în uniformele lor îngrijite, se află adevărați eroi? Și totuși un adevărat erou a fost, de pildă, Mircea Oroianu din anul I, „H” al Școlii profesionale, care de pe lângă Uzina de vagoane, care, în noaptea de 17 spre 18 mai, la momentul critic al culminării valurilor, a sărit în apele involburate pentru a debloca un baraj creat de buștenii aduși de viitură, ce amenința cu ruperea digului în dreptul uzinei de apă. Cine ar fi crezut că 230 de elevi ale școlii profesionale textile vor fi capabile să stea zi și noapte în frig și ploaie și să umple sacii cu pământ? Și cine ar fi bănuit de ce efort supraomnesc sînt în stare învățătorii și profesorii arădeni ca Valer Cîmpeanu, Școala generală nr. 10, Petru Ispas de la Școala generală nr. 8, Iosif Czegledy și Ion Ștefan de la Grupul școlar al Consiliului popular Arad, Ion Chioseanu și Ilie Budurisan de la Grupul școlar U.V.A. și mulți alții?

Acum, toate acestea par firești. Totul se desfășoară ca mai înainte. Elevii claselor a VIII-a și a XII-a se pregătesc asiduă pentru exa-

mene și concursuri. În celelalte clase se parcurg ultimele capitole ale programelor și se întocmesc planurile de recapitulare. La inspectatul școlar județean, paralele cu măsurile pentru lichidarea urmărilor calamității, se discută amănunțit probleme legate de încheierea anului școlar și de inspecțiile de specialitate.

La ora la care transmit, în Arad soarele stă gata să apună. Lumea se plimbă sus, pe malul Mureșului, pe digul de saci, ca pe o promenadă, dar, strecoară spre ape priviri circumspecte. Buletinul hidrologic a anunțat o nouă viitură. Arădenii sînt convinși că va trece pe lângă orașul lor la fel de nepunctuosă ca cea de mai înainte.

Miercuri ne continuăm drumul în susul Mureșului, în județul Hunedoara. În amonte, urmările diluviului sînt și mai cumplite. Despre Ilia ați auzit multe în aceste zile și ați văzut desigur imagini filmate incredibile. Este a 12-a zi de cînd întreaga localitate este sub apă. Imaginați-vă cum apele curg și curg într-una prin casele oamenilor, peste curțile și grădinițele lor, pustind totul în cale.

Liceul de aici — trei corpuri de săli de clasă, internatul, sala de gimnastică, gospodăria anexă — a fost greu lovit de năvala apelor. În curte se poate merge numai cu barca. Ce vedem înăuntru, este un tablou dezolant: biădirea nouă, înălțată cu multă trudă din contribuțiile sătenilor și cu sprînznelul statului, este la ora aceasta de nefolosit. Cel puțin pînă la toamnă, aici nu vor mai putea învăța elevii. Refacerea clădirilor școlare va costa aproximativ o jumătate de milion. S-a încheiat recuperarea a tot ce poate fi folosit. În răstimpul dintre viituri, parchetul a fost desfacut și pus la uscat. Milul a fost îndepărtat din clase. Pe lângă cadrele didactice și întreg personalul administrativ și de serviciu al școlii, au lucrat aici și mulți părinți. O femeie plînge și spală... Către cîteva zile Ana Crăciun, bibliotecara liceului, ia fiecare volum, întoarce filă cu filă și șterge pe rînd frumosele albume de artă, cărțile de istorie și de știință năpădite de mil. Se îndreptă inutil către cărțile, firește, nu se mai pot recupera. Profesorii nu vorbesc și de alte și alte pagube pricinuite de ape. Au fost degradate instrumentele muzicale, au fost distruse odată cu sala de gimnastică și o parte din aparatele și echipamentul sportiv. M-am simțit dator să le spun că am auzit și am văzut cum peste tot în țară mi și mi de elevi și profesori sînt gata să le vină în ajutor, că în curînd bibliotecile lor va avea din nou albume de artă și cărți de istorie, că orchestra școlară va cînta iar, că echipele sportive se vor antrena în cele mai bune condiții.

Astăzi, clasele liceului din Ilia sînt pustii de îndulugul apelor. Și totuși, toți elevii liceului au reînceput cursurile după o întrerupere de aproape două săptămîni.

Ambarcațiunea eroică

Totul s-a petrecut într-o noapte și nu s-a putut bănui cum de căzuase așa, dintr-o dată, atîta apă. Pînă și pîriuri cu o zi mai înainte aproape terpe, însemnate pe maluri doar cu pilcuri de sălcii, se umflaseră de neașteptate, boborînd și izbînd în coastele dealurilor.

Un pîru mic de pe lângă Gherla, numit Aluniș, la care oamenii coborau să-și răcorească picioarele după muncă, iar copiii să se zburcui și să prîndă pește, își schimbaseră, ca-n poveștile cu vrăjitori, glasul murmurat năvălind deodată pe toată valea cu spume înalte și lăfite, înecînd sub miluri grii și porumbul.

Și tot așa s-a petrecut cu celelalte riuri și pîriuri. Valurile se ridicau în movile mișcătoare, apoi în muști dinamitați, și miile de oameni au fost scoși din case plecînd care-ncoțoro și ce apucaseră, unii doar cu hainele de pe ei. Fiindcă atunci, noaptea, cu puhoiul la scară, era foarte greu să poți să știi ce se întâmplă și ce trebuie să faci.

La Dej, pe un deal cu cîteva clădiri, și pe care eu l-aș numi Dealul Speranței, am cunoscut, printre sutele de sinistrați, o bătrînă cu o pătură. O trezise cîinele; locuia singură pe strada Barjiu și, pe la miezul nopții, cîinele începuse să scheldăie și să latre prelung, și să zgirie ușa, dar ea nu-și dădea seama ce era cu cîinele și abia țirziu, cînd totuși a ieșit, l-a văzut înotînd prin apă în mijlocul curții și mai încă a crezut că visează. Pe urmă bătrîna nu și-a mai amintit nimic. S-a pomenit adusă aici de un copil.

— De un copil? o întreb eu. — Copilul lui Ciurea, își mișcă bătrîna buzele. Tot el mi-a dat și pătura. M-a scos pe deal și mi-a dat pătura asta.

VASILE BĂRAN

Tema: „Solidaritatea națiunii noastre socialiste”

În săptămîna aceasta nu mi-am respectat — cu bună știință — planul întocmit pentru orele de dirigenție. În loc să prezint tema pe care o stabilisem încă de la începutul trimestrului, am invitat în clasa pe care o conduc — clasa a VII-a B de la Școala generală din Satchinez, județul Timiș — cîteva reprezentanți ai organelor locale, ai instituțiilor și ai întreprinderilor din comună, pe care l-am rugat să le vorbească elevilor despre solidaritatea concetățenilor noștri cu populația din regiunile inundate.

Elevii au ascultat, profund impresionati, cuvintele comunistului Ioan Riti. Acesta le-a relatat că unitățile agricole din comuna Satchinez și satele aparținătoare, Hodoni și Bărăteaz, au oferit sinistraților 45 de tone de grâu, 30 de tone de porumb, 110 tone de sfeclă de zahăr și 10,5 tone de carne. De asemenea colecțiștii au oferit suma de 10.000 lei, iar șefii de unități salariați lor pe o zi, în fiecare lund pînă la sfîrșitul anului, pentru ajutorarea celor loviți de calamități. Tot în sprînznelul lor, populația din Satchinez a prestat peste 1.600 ore de însoțire muncă patriotică. La rîndul său secretarul Comitetului U.T.C., tovarășul Alexandru Mehedințiu, i-a informat pe elevi că, muncind voluntar, utecisti din Satchinez au reconstituit trei tone de ceapă pentru sinistrați și în strîns 2000 kg fier vechi, a cărui contravaloare au depus-o la C.E.C. în contul 2.000.

Cu emoție au ascultat elevii și relatările ale solidarității ce nu unește strîns în înfruntarea cu forțele deslănțuite ale naturii, pentru lichidarea urmărilor calamităților provocate de puhoiul apelor, nu puțin sînt inițiativele organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt.

La Focșani, adunarea generală a membrilor de sindicat de la Școala generală nr. 10 a votat în unanimitate cedarea unei părți din salariu la fondul pentru refacerea zonelor lovit de calamități. Au fost cedate pentru același scop fondurile ce se cuvin din gratificațiilor și prime, pînă la sfîrșitul anului 1970, tuturor cadrelor didactice din municipiul Focșani.

Această hotărîre a fost adoptată în cadrul unei adunări a sindicatului și de cadrele didactice din orașul Fetești. Profesorii și elevii din Fetești au adunat totodată importante cantități de cărți și rechizite școlare pentru elevii din zonele sinistrate.

La ploiești, comitetul sindicatului învățămînt, împreună cu comitetul de conducere al Casei de ajutor reciproc a corpului didactic, a hotărît să doneze pentru ajutorarea sinistraților suma de 100.000 lei din fondul de rezervă al C.A.R., precum și întreaga dobîndă ce va fi încasată pînă la sfîrșitul anului 1970. De asemenea, formațiile artistice ale sindicatului învățămînt din orașul Ploiești vor prezenta, la sfîrșitul acestei săptămîni, un spectacol al căruui beneficiu va fi vîrșat integral la fondul 2000, pentru ajutorarea sinistraților.

Organizarea unor asemenea spectacole în folosul zonelor sinistrate este prevăzută și în planurile de activitate ale sindicatelor din învățămînt ale județelor Argeș, Buzău, Olt, Vîlcea și Mehedinți.

Încă o imagine a dîrzeniei, a voinței de a nu ceda în fața dezastrului. Încă una din sutele de imagini de acest fel pe care le-am văzut în aceste dramatice zile. Pe două rogojini a fost pusă la uscat arhiva Școlii generale nr. 1 din Sighișoara, peste zidurile cărora s-au năpustit revărsările distrugătoare a apelor.

Mărturii de simpatie și sprijin internațional

Telegramele de presă aduc zi de zi noi mărturii cu privire la largul eou internațional sîrșit de lupta eroică și plină de bărbăție, dusă de poporul nostru împotriva calamităților fără precedent care s-au abătut asupra țării, consemnînd totodată și donațiile pe care state, organizații naționale și internaționale, firme și cetățeni străini le-au făcut pentru fondul de ajutorare a zonelor lovit de calamități. În rîndurile celor care își exprimă concret sprijinul lor față de eforturile impresionante făcute de poporul nostru pentru lichidarea urmărilor revărsării apelor se numără și foruri internaționale și naționale de educație, cadre profesionale din diferite țări.

Contribuție importantă la refacerea și redotarea didactică a școlilor sinistrate și-au anunțat UNESCO și UNICEF (Fondul Națiunilor Unite pentru ajutorarea copiilor). Aceste organizații au alocat, împreună, suma de 100.000 de dolari pentru realizarea unui program special de dotare școlară. Conducerea executivă a UNESCO a încredințat unui grup de specialiști în didactică elaborarea proiectului acestui program, care va fi luat în dezbatere și aprobat în cursul acestor zile.

Exprimîndu-și calde sentimente de compasiune pentru populația greu încercată de calamități, organizația de educație „Village Pestalozzi” din Elveția a lansat invitația ca un grup de 20-30 copii din zonele încercate de calamități, însoțiți de 2 educatori, să-și petreacă vacanța în tabăra acestei organizații.

Tot din Elveția, de la Neuchâtel ne sosește vestea inițiativei luate de un grup de cadre didactice din învățămîntul superior de la Gland a subscribie în vederea prării zonelor sinistrate, în special a școlilor și copiilor.

Contribuții ale organelor și organizațiilor sindicale

Printre mîile de dovezi ale solidarității ce nu unește strîns în înfruntarea cu forțele deslănțuite ale naturii, pentru lichidarea urmărilor calamităților provocate de puhoiul apelor, nu puțin sînt inițiativele organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt.

La Focșani, adunarea generală a membrilor de sindicat de la Școala generală nr. 10 a votat în unanimitate cedarea unei părți din salariu la fondul pentru refacerea zonelor lovit de calamități. Au fost cedate pentru același scop fondurile ce se cuvin din gratificațiilor și prime, pînă la sfîrșitul anului 1970, tuturor cadrelor didactice din municipiul Focșani.

Această hotărîre a fost adoptată în cadrul unei adunări a sindicatului și de cadrele didactice din orașul Fetești. Profesorii și elevii din Fetești au adunat totodată importante cantități de cărți și rechizite școlare pentru elevii din zonele sinistrate.

Duminică dimineața la „Didactica”

Pătrundem în incinta întreprinderii de material didactic „Didactica”. E duminică 24 mai, dimineața. Ca și în multe alte întreprinderi, din dorința colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni de a contribui cu toate forțele la refacerea cit mai grabnică a zonelor lovit de calamități s-a hotărît ca această duminică să fie zi de muncă. Mai mult decît atât, ritmul activității zilelor obișnuite. „Întregul nostru colectiv — ne spune tov. Ioan Iov, directorul întreprinderii — consideră drept o sarcină de onoare realizarea în cel mai scurt timp a „angajamentului solidarității” — producerea peste plan, pentru dotarea școlilor lovit de calamități, a unor cantități de material didactic în valoare de 554.720 lei, a unor piese de laborator și organe de schimb pentru instalațiile defectate din școlile respective, în valoare de 110.000 lei.”

La secția 200 care, potrivit angajamentului, va aduce din punct de vedere valoric contribuția cea mai importantă la realizarea angajamentului întreprinderii, tehnicianul Gheorghe Lungu dă ultimile indicații pentru finisarea primului lot de hărți și de planșe biologice din producția suplimentară destinată școlilor lovit de calamități. Tot aici s-a realizat o importantă cantitate suplimentară de alfabetare și figuri mobile cu fixare magnetică pentru clasele I-IV. Activitatea se desfășoară din plin și la secția 300. Pe mesele de producție se află zeci de preparate microscopice special tratate și conservate, precum și mulaje necesare predării lecțiilor de științe biologice, toate din producția suplimentară. Au început de asemenea să fie ambalate, în casele lor elegante, trusele de calorimetrie, seturile de diapazoane și alte instrumente pe care le produce pentru sco-

le din zonele sinistrate colectivul secției 100, iar în cutii cu meniuțu: „Atenție fragil!” sînt așezate cu grijă dozele de manometre, lămpi, relee, lentile și alte gingașe piese de schimb, menite să repună în stare de funcționare unele aparate și instalații defectate de inundații, dar reparabile.

Controlorii de calitate verifică minuțios producția zilei. Toate produsele primesc calificativul maxim, căci muncitorii vor să dea școlilor aparate perfect lucrate și finisate.

Primul lot destinat județelor lovit de calamități este gata. Foarte curînd el va porni la drum spre școlile care au suferit de pe urma inundațiilor, pentru ca pretutînd să se creeze condițiile necesare reluării cursurilor.”

AL. C.

De la Beclean pînă la Hodac

Cînd văd soarele din nou zîmbînd prietenos pămîntului, mă gîndesc că „totul” n-a fost decît un vis îngrozitor, un cosmar din care nu mă puteam trezi. Amonte, aval, viitură, dig, deplasări de teren, muncitori, țărani, militari, amfibii, plute improvizate, calm, curaj, speranță... Acest vălmășag de cuvinte lipite unele de altele, nemai-respectînd topica clasică a frazei, îmi răsuna în gînd asemenea celui mai emoționant mesaj uman.

Nu știu cum poate fi perspectiva din heliicopter a văilor pustii. Dar atît cît ne permite traseul soselei asfaltate, imaginile par o răsturnare a tot ceea ce am știut și am cunoscut. Încep să mă încurc, sî nu mai știu geografie nici cit cel mai slab elev din clasa a III-a! Ce apă o fi asta? Toate pîraiele sînt Mureș și Olt, toate riurile sînt Dunăre. Harta hidrografică nu mai corespunde. O ploaie rece și densă de la Năsăud la București. Duminică 24 mai. Drum de întoarcere. Mergem cu ra-doul de pe „Volgă” deschis.

Se anunță o nouă creștere a apelor care năvălesc spre Sighișoara. Aici, apele mai au 10-20 cm pînă la nivelul soselei. În fața Sighișoarei, pe o distanță de vreo două sute de metri, șoseaua e sub apă. Oprim. Nu se mai poate înainta. Semelele care marchează marginea drumului nu se mai văd. Rămînem izolați. În spate apă, în față apă, la dreapta apă, la stînga tot apă... Avem noroc. O „Skoda” uriașă de mare tonaj, taie apa ca un crucișor. Ne ancorăm și plitim efectiv vreo două sute de metri. Am scăpat. Coborîm în orașul Sighișoara. Liceul începe să seacă din nou în apă. Șuvoiul ne izbește din față. Cineva apasă și trage spre margine bufetul de bucatărie care plutea în calea noastră. Nu știu cum am ajuns la Rupea. În zona gării, Homorodul, lat cît lacul Herăstrău, se revărsa vînd peste șosea. Ce-o fi o fi. Mai încercăm o dată. Oamenii fac semne agitați, să ne grăbim. Ne pregătăm să sîrim din mașină... Dar am trecut și de data asta. În urma noastră n-a mai trecut nici un autoturism. Poate părea straniu, dar ninsoarea și viscozitatea înfîntă la Timișul de Sus și la Predeal au avut darul unor tranchilizante.

Ajuns la raclă — Ce este acolo? (deși cu toții ștream). Cum stau școlile? Cadrele didactice? Elevii? Cursurile?

— Foarte multe școli au scăpat — datorită poziției lor și țării construcției — ne avertizează. Pe scurt: ele au devenit centre de prim ajutor și adăpost pentru sătenii fugăriți de ape și ploaie. Beclean: Liceul e loc de refugiu. Mai sînt încă cinci școli în cazare aici. Bănuia a creșt lăzu care a dat de curînd șapte elevi olimpici școlare (faza republicană), cîc cinci elevi, vor dispăre în hăul apelor? Bănuiam noi cu toții curajul exemplar al echipei de elevi din clasa a XII-a „C” (Viorel Drelus, Gavril Rusu, Aurel Mic, Iri-mie Balint), adevărați pescucuri de oameni și de bunuri materiale? Zăresc prin-

tr-una dintre ferestrele de la parter o elevă scriînd atent datele unei probleme... Prof. Maței Mureșan, directorul liceului, stă mereu lângă telefon. Cadrele didactice cu „ferestre” în orar, citesc în sala profesorilor Știința.

Ne pare rău — ne spune tov. Maței Mureșan — că n-ați venit altă dată să scriem despre laboratoare și muzeu... La inspectoratul școlar județean Bistrița-Năsăud, nici un inspector. Sînt plecați spre Ilva Mică, spre Năsăud, spre Budac pentru luarea tuturor măsurilor necesare desfășurării normale a cursurilor. Cîteva date: Trei cadre didactice din Bistrița Birgăului au pierdut totul. La Chiraleș, apa se ridicase pînă la ferestre. Acum se desfășoară lecțiile. Școala din Prihodiște-Feldru a rămas fără acoperș. Școala din Valea Lungă s-a deplasat cu teren cu tot vreo 60 m. La Pinticu-Teciu, terenul sportiv distrus de ape. Aflăm alte date. La Năsăud toate cadrele didactice oferă o zi din salariu pînă la sfîrșitul anului;

10.000 lei colectați de elevi pentru contul 2.000. Pe timp nelimitat, în vacanța de vară elevii liceelor de aici s-au angajat să neargă la oricare din santerele țării. Și multe altele. Hodac — Mureș. În drum spre școala generală de 10 ani, privesc în dreapta și în stînga... Urme de case, altele parcă rețezate în două de o porfecă uriașă, sparte în diagonală, turite pur și simplu, cu colțurile smulse și tavanul atîrnînd. Sărmanele case din beton și cărămidă! Foste pînă nu de mult case părintești ale elevilor din Hodac. Toți oamenii din comună s-au apucat de treabă, trîști dar îndrăziți.

— Bună ziua!
— Ziua bună.
— Spor la lucru.
— Mulțumim frumos dumnilorvoastră!

— Poate ar fi bine să vă reconstruiți comuna pe un loc mai ferit, de Valea Gurghiuului — zic eu în treacă. — Apoi noi nu merem, că lesem de zis, dar, omu' acolo trăiește unde-l învățat cu locu!

TR. ISPAS

LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ

Flevi ai Școlii generale nr. 19 din București lucrând la sortarea și expediția ajutorului pentru regiunile sinistrate

În Delta Dunării

Există o zonă a țării în care lupta cu apele se duce de mai bine de o lună și jumătate, din aprilie, cu multe săptămâni înainte ca vâlcele Mureșului, Olutului, Someșului și ale celorlalte râuri să fie inundate de puhoale devastatoare. O luptă aprigă, încordată, tăcută, dramatică. Aici apa nu se revărsă năvalnic, pe o porțiune sau alta. Se ridică insidiosă, centimetru cu centimetru, cuprindând însă întinderi imense și acoperind o forță incalculabilă.

Lupta cu apele a mobilizat vîrșnici și tineri, ostași și muncitori. Printre ei sînt și sute de elevi participând la stăvîlire și diguri. I-am întâlnit de-a lungul digului din Tulcea, sfînd de străji pentru a evita eventuale spărțiri, sau lucrînd la consolidări și i-am văzut apoi în zilele următoare, în numeroase localități din inima Deltei, ajutînd la salvarea bunurilor care puteau fi salvate.

În satele Deltei am ajuns cu o ambarcațiune ușoară împreună cu o grupă din comandamentul județean, din care făceau parte inspectorul școlar Mihai Albot, un medic și un activist de la Consiliul sindical. Cînd ne-am apropiat de Parčina, comună așezată pe brațul Chilia, de departe, în vîrfurile copacilor care se mai răzesc deasupra apelor, vedem fluturînd flamuri negre. Este semnul de avertisment adresat vaselor care circulă, pentru a încetini viteza în vederea protejării puștinelor case care au mai rămas în picioare. Cele mai multe, însă, își ridică doar acoperișurile deasupra apei. Pe cîteva din aceste case s-au refugiat pasării de curte. Pe o ridicătură de pămînt de cîteva metri pătrați, două oi privesc speriate apa. În această comună inundată încă de la 20 aprilie școala a rezistat. Este o construcție nouă, așezată pe piloni de beton. Aici s-au refugiat cu loturile mele Milișii sinistrate. Apoi au fost evacuați. Au mai rămas în picioare dispensarul și cîteva clădiri ale întreprinderii piscicole. Eliberarea cîminului cultural în care apa a pătruns de mai multe zile, își cârăiește în școală. Într-una din sălile de clasă auzim o voce sonoră. Profesora de istorie și elevii clasei a VIII-a continuă cursurile. Este absent un singur elev. Elevii celorlalte clase au fost transportați în diferite localități din Dobrogea, unde de asemenea și-au reluat cursurile. Directorul școlii măsoară apa din jurul clădirii. Are 5 metri adîncime. Este nevoie de noi întăriri. Inspectorul general al Inspectoratului școlar Tulcea, profesorul Mihai Albot, dă îndrumări în legătură cu consolidarea temelilor școlii, în legătură cu încheierea situației școlare în legătură cu punerea în siguranță a materialului didactic.

În școala de la Plaurul gîsim 13 familii. Învățătorul pensionar Ioan Popovici, autorul unui manual de geografie a Deltei Dunării, pe care au învățat numeroase generații de școlari, așează sîmț de stuf pentru protecția școlii. Nu s-a evacuat. A rămas să aștepte școala și avuții ei. Apa a crescut aici cu multe zeci de centimetri peste nivelul normal și se așteaptă zile în care va crește și mai mult.

La Cetalchioam am întîlnit scena cea mai neobișnută din toată călătoria prin Delta Dunării. Este o comună mare, cu multe case frumoase, în genul celor pe care le admirăm la Muzeul satului din Capitală. De pe pontonul unde ne lasă salu-

pa ajungem direct, cu o lotcă, la școală, trecînd peste gardurile unor gospodării prăbușite în apă. Și aici era o școală nouă, cu săli de clasă frumoase. Barca ne lasă pe scări. În dreptul ușii s-au zidit praguri înalte, pentru a nu permite intrarea apei în interiorul școlii. Astfel întregul mobilier a fost salvat.

Comandamentul de apărare s-a instalat pe cel mai înalt loc din comună—scena cîminului cultural: un secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular și alți cîteva oameni, două mese mari, multe scaune, un telefon. Prin telefon se cer alimente și îmbrăcăminte de la comandamentul județean. Învățător și director de școală. În această comună este Valentin Grigoriu. De săptămîni întregi este în fruntea acțiunii de luptă împotriva apelor. Aflăm că prin munca lui și a celorlalți comunisti din comună au fost salvate vieți omenești și importante bunuri materiale. Și lupta continuă. Școala generală și-a încetat cursurile pentru clasele I-VII la 20 aprilie. Elevii clasei a VIII-a au continuat însă pregătirea pînă la 25 mai în vederea concursului de admitere. Cînd ne-am îndreptat spre salupă se anunță sosirea ajutoarelor. Îmbrăcăminte, saci cu alimente se încarcă în lotci, apoi se distribuie. Cadrele didactice participă la toate acțiunile.

Ne continuăm călătoria. Spectacolul pe care-l oferă Dunărea în Delta este neimaginat. Ceea ce impresionează însă cel mai mult este dirigența și calmul cu care o mulțime de oameni lucrează la stăvîlire. Despre acestea s-ar putea scrie pagini emoționante. Și sînt convins că se vor scrie spre știința urmașilor.

În abnegația în dirigența și în calmul descris pe fețele și în faptele tinerilor și maturilor întîlniți în Delta am citit și contribuția școlii, a dascălilor. Nicăieri frică. Nicăieri panică. La Sălceni, clădirea școlii este în apă, dar copiii au fost evacuați și și-au continuat cursurile în alte școli. La Grindu, școala generală cu 482 de elevi are 6 săli de clasă inundate, dar elevii au fost salvați și și-au continuat munca în școli din județul Galați. La Vulturul există un singur învățător. Se numește Grigore Fedat. Între 20 aprilie și 25 mai a continuat cursurile, aducîndu-și singur copiii la școală în fiecare dimineață cu barca. La Șoala de 8 ani de la Mîla 23 sase săli de clasă sînt inundate, dar copiii au învățat pînă la 25 mai, cînd s-a dat școala evacuată. Pe cei nîci, învățătorii și profesorii îi aduceau la școală cu bărcile. Impresionantă este și fapta învățătorilor de la școala din Tudor Vladimirescu. La 26 aprilie, rîpîndu-se digurile, cursurile au fost întrerupte timp de cîteva zile. Apoi s-a construit un pod de scînduri pe o lungime de 150 metri, după care cursurile au continuat normal pînă la 22 mai, cînd apa a pătruns în școală. Acum elevii acestei școli învață la Tulcea, unde au fost evacuați cu familiile.

Școlile din Delta au, în marea lor majoritate, învățători și profesori tineri, unii originari din alte părți ale țării. Au venit aici pentru că era nevoie de ei. Au participat în ultimele săptămîni la bălălia cu apă uneori în condiții epuizante. Ei bine, nici unul nu și-a părăsit postul. Și lupta continuă.

CONST. RĂDOI

Organizăm, de cîțva timp, dialoguri cu elevii. Punctul lor de vedere trebuie cunoscut și analizat. Recent am stat de vorbă cu elevii clasei a XII-a a unui liceu teoretic, socotind că o discuție cu proaspeții absolvenți acum, cînd au încheiat anii de școală, ar putea pune în lumină probleme și aspecte care merită să fie luate în considerare în modernizarea acestui tip de învățămînt.

O primă constatare: Impresiile, părerile, amintirile despre școală se leagă mai ales de profesori, de chipul și personalitatea unuia sau altuia dintre ei. În jurul profesorului gravitează aproape totul, în inima fiecăruia școala trăiește, în primul rînd, prin profesori.

De profesor — ne-a mărturisit I. Mihai — depinde în primul rînd dacă-ți place sau nu o o-biect, de el depinde în mare parte dacă vei ști sau nu vreedată matematică sau română și, nu o dată, tot de el depinde viitoarea ta specialitate. Mie mi-a plăcut și-mi place istoria pentru că, din clasa a IX-a și pînă într-ua XII-a, am avut la istorie un profesor extraordinar.

Pasiunea mea pentru chimie — a intervenit M. Radu — l-o dă-torez, în exclusivitate profesorului de chimie. Din prima lecție m-a cucerit, aproape m-a vrăjit și ca om, și ca pedagog, și ca profesor. El că predau istoria, chimia sau română, astfel de profesori care ști să capteze inima și imaginația tineretului au fost caracterizați de elevi (le cerem îngăduința să-i mai numim încă astfel) ca fiind oameni „extraordinari”, „exceptionali”. Și cînd le-am „cerut” să traducă în limbaj concret aceste calificative abstracte, am aflat că profesorii respectivi „știu carte multă” și, pe lîngă aceasta „știu și cum să se poarte cu elevii”.

Îmi apreciez și îl iubesc pe profesorul nostru de română — mărturisise B. Ghiță — pentru că m-a ajutat în toți acești ani să gîndesc, să judec și să apreciez singur. Un exemplu: Im: place foarte mult poezia. Am dat odată o teză în

care am exprimat niște păreri personale, altele decît în manual, altfel decît ni se spusese la lecție. Am primit 10. Profesorul mi-a explicat apoi că nota nu era euit pentru valoarea opiniei mele, ci pentru curajul, pentru încrederea de a exprima, de a interpreta ceva cu pu-terile mele.

Pentru L. Dana, profesor ideal este cel care coloză de pe catedră în mijlocul clasei, care discută cu clasa și nu dă nici unui elev impresia că este dădăcit, profesorul care îi tratează pe elevi ca pe niște parteneri de discuție, în judecata cărora are încredere.

În 12 ani de școală — spunea ea — am cunoscut numai un singur profesor care stătea tot timpul la catedră și, mărturisesc sincer, nu l-am iubit.

Îmi place profesorul care nu mă obligă să teceș, a declarat P. Alexandru. Profesorul care nu ține de „bucăea cărții” și nu ne impune nici nouă să fim legați de ea. Vă spun curat mie, lecțiile profesorilor pentru care manualul înseamnă literă de evanghelie mi se par lipsite de orice atractivitate, căci nu pot avea acea frumusețe pe care o dă originalitatea.

N-am spus-o niciodată, pentru că n-am fost întrebă, dar acum doresc să-mi spun părerea — a intervenit C. Viorel. Nici mie nu-mi place o lecție predată „în manual”, o lecție din care nu aflăm nimic altceva. La urma urmei, de ce să stai la o asemenea lecție? Poți citi manualul și gata.

Pentru că foarte curînd se vor prezenta la examenul de bacalaureat, iar unii și la concursurile de admitere în facultăți, i-am între-

bat pe interlocutorii noștri dacă se simt pregătiți și ce probleme ridică pentru ei aceste examene. Ne-au răspuns că au parcurs toată materia, că știu să rezolve probleme — chiar complicate — de matematică sau de fizică. Au învățat și vor continua să învețe în timpul de care mai dispun. În această privință — nu au prea mari emoții. Alta este însă problema.

Știm, ni s-a amintit mereu — spunea E. Marian — că examenul de bacalaureat, și mai ales concursul de admitere în facultate, solicită capacitatea noastră de sinteză, de abstractizare. Parcă-l aud pe profesorul de fizică de acum un an: „La concurs n-o să vă neargă așa, să repetați papagalicește niște formule. Concursul-l concurs, acolo trebuie să judecați”. Vă spun drept, mă gîndeam cu teamă la concurs cînd îl auzeam. Și eram printre cei mai buni la fizică. Personal fac în această direcție un efort deosebit, dar nu întotdeauna cu bune rezultate. Imi amintesc tot felul de amănunți, știu formulele, teoreme, dar cînd e vorba să sintetizez, să analizez legăturile dintre diverse fenomene, cauzalitate lor, să explic de ce un lucru este așa și nu altfel, mi-e mai greu.

Discuția despre bacalaureat și despre concursul de admitere i-a dus în mod firesc pe tineri să vorbească despre drumul pe care vor porni mai departe.

Credeți că aveți acoperire în fața problemelor la care viața vă pretinde răspuns? — Ii întrebăm noi.

— Și da, și nu — răspund lăconic cîteva.

Pentru unii drumul este mai conturat. Aceștia sînt în special cei care doresc să intre la o facultate. Pe ei, îndeosebi, i-a ajutat și școala. După cum ne mărturisesc, profesorii „s-au ținut de ei mai mult”. Pentru alții, însă, viitorul drum a rămas un mare semn de întrebare. Nu știu încă ce vor face. Știu doar atât — că nu vor merge la facultate. Dar ce altceva să facă, spre ce anume să se îndrepte, școala nu le-a arătat. Nu i-a ajutat să-și găsească un drum, o profesie. Așa cum ne-au spus interlocutorii noștri, se creează uneori impresia că orientarea profesională înseamnă numai îndrumarea spre o facultate, că absolventul de liceu este pregătit doar pentru a candida la studenție.

Cît privește pregătirea generală pentru viață, aici cei mai mulți se

simt descoperiți în foarte multe direcții. Cîteva ne-au răspuns categoric că nu se consideră pregătiți, că sînt descoperiți în multe probleme și aspecte esențiale ale vieții. Alții ne-au mărturisit că nici nu-și dau bine seama în ce constă, ce înseamnă de fapt această pregătire.

— Cred că am trăit prea izolați de viață, de cloacul ei, de muncă, de problemele mari, serioase ale poporului, ale țării. Prea am fost închiși numai în perimetrul școlii. Viața, producția, munca, prezentul viu le-am văzut adesea numai în „vizite”, în ilustrații, la televizor, la cinematograful — arată C. Marius.

Să vă dau un exemplu — a intervenit M. Radu. În primul an de liceu am făcut cîteva vizite în întreprinderi. Insoții de profesori, am trecut repede prin fabrica sau uzina respectivă. Nu se cerea să fim disciplinai, să nu punem multe întrebări. De fapt, nici nu lua nimeni în seamă niște copii din clasa a VII-a, a VIII-a sau a IX-a. Ajunși la școală, profesorul ne întreba pe fiecare ce am văzut și, dacă nu știam, ne punea notă proastă. Eu nu pot spune că m-am ales cu multe cunoștințe din aceste vizite. Ar fi fost bine să facem astfel de vizite în ultimele două clase de liceu, cînd puteam înțelege mai bine procesele tehnologice, cînd puteam privi cu alți ochi munca dintr-o fabrică și cînd se puteau cristaliza opiniile noastre spre o profesie sau alta. Aceasta pentru că unele pot fi obiective unei vizite în primele clase de liceu și altele în ultimele.

Pe mine — mărturisesc și I. Mihai — mă încercă uneori chiar un sentiment de teamă în fața oamenilor, 12 ani am fost elev cu uniformă și matricolă, îndrumat, dirijat chiar în aproape toate manifestările mele de către școala și profesorii. Acum va trebui să mă descurc singur. Și simt că n-am desulț siguranță, parcă așa fi suspensat. Așa fi vrut ca școala, pe lîngă cunoștințe, pe lîngă deprinderi, pe lîngă conduita etică și cetățenească generală pe care mi-a format-o, să mă fi ajutat mai mult în ceea ce privește cunoașterea orientarea profesională înseamnă numai îndrumarea spre o facultate, că absolventul de liceu este pregătit doar pentru a candida la studenție.

Cît privește pregătirea generală pentru viață, aici cei mai mulți se

collegh meu — a intervenit G. Bogdan — aș vrea să mărturisesc ce experiență a însemnat pentru mine faptul că într-o vară m-am angajat ca muncitor necalificat pe un șantier. Două luni am cunoscut fapte de viață, oameni, lucruri pe care nu le voi uita niciodată. Am învățat să muncesc, am învățat ce este disciplina muncii, dar am învățat și să gîndesc alături de serile de probleme, să-mi organizez și să-mi disciplinez activitatea. Și, mai ales, am învățat să mă descurc singur, să fiu un om independent și nu „băiatul mamei”.

— Chiar dacă nu am reușit tot să avem experiența lui Bogdan, experiență pentru care îi invidiez — spunea P. Gheorghe — aș fi vrut ca, deși sînt absolvent al unui liceu de cultură generală, să știu să repar măcar o sonerie sau o priză, să nu-mi tremure mina pe rîndea sau pe ciocan. Poate alți colegi știu și pot să facă aceste lucruri, eu însă nu știu. La facultate poate nu voi intra, iar în producție nu știu cum voi face față la început. Astea sînt acum grijile mele cele mai mari. Nu cred, firește, că liceul trebuia să-mi dea o meserie sau să mă învețe să construiesc cine știe ce aparate sau șine complicate. Știu că aceste lucruri se învață în școala profesională sau în liceele de specialitate. Dar un minimum de deprinderi practice, o elementară pregătire concretă pentru producție a fi dorit să capăt cu pregătirea de cultură generală pentru care m-am înscris în liceu.

Regret că nu am urmat un liceu de specialitate. Cred că leșeam la absolvire un om mai bine pregătit pentru viață decît sînt acum. Ar trebui să se vorbească mai mult și mai clar elevilor din clasele a VIII-a, a care se pregătesc să intre în învățămîntul mediu, despre liceele de specialitate.

Ne-a părut rău că la discuția aceasta nu au asistat și cei care au fost profesorii și diriginții absolvenților, că nu au putut asculta ce spun foștii lor elevi, acum tineri de 18 ani. Credem că n-ar fi rău dacă, în fiecare școală, corpul profesoral ar sta față în față cu fiecare promoție de absolvenți, într-un dialog viu, într-o discuție serioasă și aprofundată. O asemenea discuție ar fi utilă, sîntem siguri, nu numai pentru elevi, dar și pentru fiecare pedagog.

M. VERDEȘ

Discuția cu absolvenții de liceu a conturat cîteva probleme care se leagă nemijlocit de modernizarea liceului, de adaptarea lui la cerințele actuale și de perspectivă ale societății noastre. Am discutat aceste probleme cu sociologul ACULIN CAZACU, psihologul PAUL POPESCU-NEVEANU și economistul ILIE ALEXANDRU BEJAN.

Prognoze, studii de sociologia educației și economia educației

Retinem din mărturiile relatate mai sus, ca aspect esențial din care se desprind celelalte, condiția incertă a absolventului de liceu teoretic care, după doispneze an de școală, nefiind pregătit pentru o activitate anume, nu are în față decît perspectiva de a-și continua studiile în învățămîntul superior sau în școli postliceale. În număr mic la ora actuală și dacă pregătirea și, uneori, sansa nu îl va ajuta să treacă pragul concursului de admitere sau nu are la îndemîna o școală postliceală, va încerca la anul încă o dată. Dacă nu va reuși nici atunci? Sînt perseverenți care încearcă an în șir. Dar ce fac între timp? Și ce fac ceilalți care nici măcar au îndrăznesc să încerce? Liceul teoretic le-a dat ceea ce numim „cultura generală”, le-a format un zăreau orizont intelectual, fără să-i pregătească anume pentru nici un domeniu de activitate socială. Astfel, absolventul de liceu care a înghițit o sarecare cultură generală se află pe o poziție intermediară care nu constituie decît premisa unei viitoare profesionalizării. Ceea ce face ca un apreciazabil potențial uman să rămînă nevalorificat sau să se valorifice cu întârziere.

La solicitarea noastră lector univ. ACULIN CAZACU a abordat această problemă într-un complex și amplu, care privește nu numai perfecționarea învățămîntului liceal și organizarea întregului învățămînt.

Consider că este mai întil necesar — ne-a spus A. Cazacu — să se întreprindă un studiu prospectiv foarte larg și bine pus la punct sub aspect metodologic, care să ne ofere date rigurose întemeiate științifice asupra necesității de forță de muncă în societatea noastră. Pe baza studiilor de sociologie a educației și de economie a educației există în prezent posibilitatea de a se anticipa necesarul de forțe de muncă cu cinci, zece și chiar cincisprezece ani înainte. Dacă am efectua astfel de studii, organizarea învățămîntului va putea căpăta într-o mai largă măsură atributul eficienței. Neîndoielnic, liceele de cultură generală nu vor fi desființate, dar vor fi reorganizate în așa fel încît, pe de o parte, suprinderea elevilor să nu depășească cu mult sfera pe cuprinderea învățămîntului superior (o depășire este totuși necesară, pentru a se putea realiza selecția), iar pe de altă parte, învățămîntul liceal — ca și învățămîntul în general — va fi modelat în funcție de cererea de forță de muncă a societății. Deci trebuie făcut mai întil un calcul prezviciv al forței de muncă și apoi comandată rețea de școlarizare optimă pentru a satisface cererea de forță de muncă.

Ar mai fi totodată de inițiat o a doua acțiune, de astă dată în interiorul nivelului liceal al învățămîntului: reconsiderarea planurilor de învățămînt.

— Ce înțelegeți prin această reconsiderare?

— În primul rînd, ea trebuie să ducă la cuprinderea unor discipline de sinteză, care să permită accentuarea laturii formative a învățămîntului. Deocamdată, la noi domină bombardamentul de informație, asaltul și exoesul de informații — ce e mai rău, de multe ori, de informații inutile, care nu sînt în concordanță cu progresul științific contemporan, dar pe care elevii sînt obligați să și le însușească.

— Ce înțelegeți prin această reconsiderare?

— În primul rînd, ea trebuie să ducă la cuprinderea unor discipline de sinteză, care să permită accentuarea laturii formative a învățămîntului. Deocamdată, la noi domină bombardamentul de informație, asaltul și exoesul de informații — ce e mai rău, de multe ori, de informații inutile, care nu sînt în concordanță cu progresul științific contemporan, dar pe care elevii sînt obligați să și le însușească.

Credeți că în învățămîntul mediu de cultură generală s-ar putea pune bazele unei profesionalizări sau preprofesionalizări?

— Da. Aceasta s-ar putea realiza prin diversificarea actualelor secțiilor, cu condiția însă ca elevilor să le fie acordată, cel puțin în primul an, posibilitatea de a se transfera dintr-o secție în alta. Adică aceste secții să nu fie închise, rigide, ci să lase posibilitatea opțiunii. În legătură cu diversificarea, s-ar mai impune și necesitatea unui raport mai echilibrat între disciplinele obligatorii, facultative și obligatorii-lă alegere. În rîndul disciplinelor obligatorii la alegere și facultative s-ar inscrie acelea care ar permite absolventului să se întregze profesionalmente într-un domeniu sau altul al activității sociale. Aș menționa că o bună parte din ei pot fi pregătiți astfel pentru sfera serviciilor sociale (dactilograf, statistician, ghid de muzeu, bibliotecar etc.) fiindcă, urbanizîndu-se, orice societate modernă dezvoltă mult această sferă de servicii. În general conținutul învățămîntului în liceul teoretic trebuie să fie astfel conceput încît cei care nu reușesc să-și continue studiile în învățămîntul superior să poată practica o profesie după ce au urmat cursurile de pregătire de scurtă durată. Evident, toate acestea în contextul unui acord între modificările de conținut și cele care privesc poziția sistemului de învățămînt însuși în ansamblul vieții sociale.

— Ar mai fi necesar și un acord între interesele individuale, aptitudinile elevilor și interesele economice.

— Fără discuție. În acest sens cred că ar trebui întreprinse măsuri pentru influențarea opiniei familiilor, în sensul dirijării către domeniile în care tinerii își pot valorifica în cea mai mare măsură capacitățile. Propaganda aceasta nu poate fi eficientă decît în măsura în care s-ar umple un mare gol — acela al informației profesionale. În Franța am văzut numeroase tipuri de ghiduri profesionale care îi ajută pe elevi și pe părinți în orientarea profesională. Ar trebui să oferim absolvenților școlii generale și părinților posibilitatea de a vedea mai multe variante din care să poată alege Oamenii nu sînt informați îndeajuns asupra profilului liceelor de specialitate și școlilor profesionale, nu știu ce finalitate au ele. Totodată cred că trebuie să se găsească o modalitate de diversificare a liceelor de specialitate. Sînt prea puține ca număr și prea puține ca profiluri. Dar toate aceste probleme sînt condiționate. Problema fundamentală este de a cunoaște cît mai precis nevoile de forță de muncă ale societății în toate domeniile de activitate.

— Fără discuție. În acest sens cred că ar trebui întreprinse măsuri pentru influențarea opiniei familiilor, în sensul dirijării către domeniile în care tinerii își pot valorifica în cea mai mare măsură capacitățile. Propaganda aceasta nu poate fi eficientă decît în măsura în care s-ar umple un mare gol — acela al informației profesionale. În Franța am văzut numeroase tipuri de ghiduri profesionale care îi ajută pe elevi și pe părinți în orientarea profesională. Ar trebui să oferim absolvenților școlii generale și părinților posibilitatea de a vedea mai multe variante din care să poată alege Oamenii nu sînt informați îndeajuns asupra profilului liceelor de specialitate și școlilor profesionale, nu știu ce finalitate au ele. Totodată cred că trebuie să se găsească o modalitate de diversificare a liceelor de specialitate. Sînt prea puține ca număr și prea puține ca profiluri. Dar toate aceste probleme sînt condiționate. Problema fundamentală este de a cunoaște cît mai precis nevoile de forță de muncă ale societății în toate domeniile de activitate.

— Fără discuție. În acest sens cred că ar trebui întreprinse măsuri pentru influențarea opiniei familiilor, în sensul dirijării către domeniile în care tinerii își pot valorifica în cea mai mare măsură capacitățile. Propaganda aceasta nu poate fi eficientă decît în măsura în care s-ar umple un mare gol — acela al informației profesionale. În Franța am văzut numeroase tipuri de ghiduri profesionale care îi ajută pe elevi și pe părinți în orientarea profesională. Ar trebui să oferim absolvenților școlii generale și părinților posibilitatea de a vedea mai multe variante din care să poată alege Oamenii nu sînt informați îndeajuns asupra profilului liceelor de specialitate și școlilor profesionale, nu știu ce finalitate au ele. Totodată cred că trebuie să se găsească o modalitate de diversificare a liceelor de specialitate. Sînt prea puține ca număr și prea puține ca profiluri. Dar toate aceste probleme sînt condiționate. Problema fundamentală este de a cunoaște cît mai precis nevoile de forță de muncă ale societății în toate domeniile de activitate.

Alături de cunoștințe teoretice, o calificare practică

Cred — sublinia ILIE ALEXANDRU BEJAN, cercetător științific principal la Centrul de cercetare pentru problemele tineretului — că liceul de cultură generală ar trebui să ofere, pe lîngă cunoștințele teoretice, și o calificare practică, cunoștințele necesare practicării unei meserii. Aceasta ar aduce cel puțin două mari avantaje. Primul ar fi acela de a-i obține pe elevi cu munca, iar al doilea acela că, în cazul nereușitei la examenul de admitere în învățămîntul superior, elevii ar putea să se încadreze imediat în munca direct productivă.

— Cum concepți organizarea în liceul teoretic a acestei pregătiri pentru o profesie practică?

— Să zicem că, încă din primul an de școală, elevilor li s-ar da posibilitatea să opteze pentru una din trei sau patru meserii în care școala i-ar pregăti în ateliere, laboratoare etc. odată aleasă o anumită meserie, frecvența la orele de atelier și la lecțiile teoretice pe care le impune însușirea meseriei respective să fie obligatorie, să beneficieze de același statut ca orice altă materie din programa de în-

este caracteristic absolvenților liceului teoretic complex de oscilații de superioritate și inferioritate care vine din convingerea de a fi trecut printr-o școală de „elită” și confuzia pe care o naște conștiința de a nu fi posesorul unei pregătiri finite. Statistic vorbind, foarte puțini din absolvenții liceului teoretic ajung în învățămîntul superior iar cei mai mulți rămîn într-o situație incertă.

— Cum ar putea să realizeze liceul teoretic o pregătire profesională?

— Cred, ne-a spus P.P. Neveanu, că soluția nu poate fi găsită, așa cum am auzit-o sugerată în repetate rînduri, în reducerea rețelei liceelor de cultură generală, ci în structurarea lor. Între liceul teoretic și liceul de specialitate s-a creat o contradicție. Liceul de specialitate conferă o calificare profesională. Nu s-ar putea obține un efect similar și în liceul de cultură generală, pentru a se rezolva situația celor care nu parvin în facultate?

— Cum ar putea să realizeze liceul teoretic o pregătire profesională?

— Prin accentuarea specializării. De exemplu, la secția reală se poate introduce și o pregătire tehnicologică. De asemenea, în secțiile umaniste, dacă este vorba de limbi străine, ele să fie astfel studiate încît elevii să ajungă la cunoașterea lor reală. La fel, în secția de biologie, ar trebui întărită latura practică în sens agronomic sau medical, în așa fel încît după bacalaureat, într-un singur an de studii de specializare, amplasat eventual în paralel cu ultima clasă a liceelor de specialitate, să se poată obține o calificare concretă și utilă.

Alături de cunoștințe teoretice, o calificare practică

Cred — sublinia ILIE ALEXANDRU BEJAN, cercetător științific principal la Centrul de cercetare pentru problemele tineretului — că liceul de cultură generală ar trebui să ofere, pe lîngă cunoștințele teoretice, și o calificare practică, cunoștințele necesare practicării unei meserii. Aceasta ar aduce cel puțin două mari avantaje. Primul ar fi acela de a-i obține pe elevi cu munca, iar al doilea acela că, în cazul nereușitei la examenul de admitere în învățămîntul superior, elevii ar putea să se încadreze imediat în munca direct productivă.

— Cum concepți organizarea în liceul teoretic a acestei pregătiri pentru o profesie practică?

— Să zicem că, încă din primul an de școală, elevilor li s-ar da posibilitatea să opteze pentru una din trei sau patru meserii în care școala i-ar pregăti în ateliere, laboratoare etc. odată aleasă o anumită meserie, frecvența la orele de atelier și la lecțiile teoretice pe care le impune însușirea meseriei respective să fie obligatorie, să beneficieze de același statut ca orice altă materie din programa de în-

Aici, comandamentul — primim comunicarea!

(Urmare din pag. 1)

MIERCURI, 27 MAI

Ora 3,50 dimineața: Se transmite că cele două vagoane sosite noaptea cu avionul Crucii Roșii au fost încărcate și expediate spre cantonamentele cu elevi sinistrati.

Ora 8,40: „La telefon inspectoratul Sibiu. Vă anunțăm că azi dimineață au fost reluate cursurile la toate școlile din Medias și din celelalte localități unde a fost necesară întreruperea lor temporară”.

Ora 10,20: „Aici inspectoratul școlar Caraș-Severin. Anunțăm că nu avem școli avariate și distrușe și că nu s-au suspendat cursurile la nici o unitate școlară. Se desfășoară intens colectarea de manuale pentru copiii sinistrati. Vom reveni cu date precise privind felul și numărul manualelor”.

Ora 12,30: Inspectoratul școlar al județului Gorj anunță unitățile la care poate asigura primirea copiilor sinistrati. Școala generală Cornești dorește să ajute o școa-

lă din județul Alba cu 20 de bănci, cu table, catedre, hărți, planșe, aparatură de fizică, seturi complete de manuale pentru clasele V—VIII, colecte cu uniforme și obiecte de îmbrăcăminte. (Comandamentul retransmite imediat această comunicare județului Alba).

Ora 15,30: Unul din vicepreședinții Consiliului popular județean Mureș anunță că la Tîrnăveni și în comuna Cuci s-au organizat cantonamente pentru copiii sinistrati. I se solicită date cu privire la copiii care urmează să fie cazați în tabăra de la Năvodari.

Ora 16,35: Inspectoratul școlar Cluj anunță reluarea cursurilor la toate școlile din județ; nu există cazuri de imbolnăvire în rîndurile copiilor. A fost distribuită ciocolata expediată de Ministerul Învățămîntului.

JOI 28 MAI

Ora 8,15: Inspectoratul școlar Vrancea anunță că la Lacu lui Baban, unde școala a fost distrusă

O. BUZESCU

Lucrările fazei județene a simpozionului național al cadrelor didactice

În ultimele săptămâni au continuat să se desfășoare manifestările din cadrul fazei județene a Simpozionului național al cadrelor didactice, organizat de Uniunea Sindicatelor din învățământ și cultură și de Ministerul Învățământului sub egida Anului Internațional al Educației. Consemnăm, în continuare, succinte relatări despre manifestările care au avut loc în județele Bacău, Vrancea și Mehedinți.

BACĂU Faza județeană a simpozionului național „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățământului; sporirea contribuției sindicatelor la perfecționarea profesională a cadrelor didactice” s-a înscris ca o acțiune de prestigiu. Cu o participare de peste 500 de învățători, educatori, profesori, ea s-a desfășurat în plină și pe secții.

În cadrul plenarei, după cuvântul de deschidere rostit de prof. Maria Nicol, inspector general al Inspectoratului școlar județean, a vorbit tov. Gh. Roșu, prim secretar al Comitetului județean al P.C.R. În continuare au fost expuse temele: „Orientarea cercetărilor docimologice ale cadrelor didactice în procesul de modernizare a învățământului” (dr. Dumitru Muster, șef de secție la Institutul de științe pedagogice București), „Probleme actuale în orientarea școlară și profesională” (prof. D. Roman, cercetător principal la Institutul de științe pedagogice), „Raporturile dintre generații — o problemă permanentă și intelectuală” (profesor emerit Maria Cosmescu, Bacău), „Conceptul contemporan de cultură generală” (prof. Dumitru Finaru, Bacău).

La secția „Învățământ preșcolar” au reținut atenția comunicările „Orientări de direcții și predarea desenului în grădiniță” (lector Elena Someșan Iași), „Formarea colectivului de copii în unitățile preșcolare” (inspector Maria Atodireș Bacău) și „Particularitățile gândirii și vorbirii copiilor de vîrstă preșcolară” (Elena Duda, Săscut). Învățătorii au ascultat cu interes comunicările „Formarea conștiinței și condiției morale a elevilor din clasele I—IV” (inv. Constanța Radu) și „Condițiile realizării lecției ca act de creație” (inv. emerit Nicolae Mitrofan).

S-au prezentat de asemenea lucrări interesante în secțiile de limbă și literatură română — de exemplu „Funcții sintactice ale verbelor semiauxiliare” de I. Ghiță, Bacău — limbi clasice și moderne, istorie, matematică, fizică, chimie, biologie, geografie, ca și în secția „Probleme generale ale instrucției și educației”, care a vizat îndeosebi munca dirigîtorilor.

În cadrul secției „Activitatea sindicală în școli” s-au prezentat lucrări care au relevat experiența Sindicatului învățământ Bacău în asigurarea unei folosiri judicioase a timpului cadrelor didactice (Aurelia Băuță), în cultivarea tradițiilor valoroase ale școlii (Maria Vlăduț), în colaborarea cu conducerea școlilor (Doina Morcov).

Manifestarea a fost întreruptă de o interesantă expoziție de material didactic confecționat cu mijloace proprii și de o expoziție de creație plastică a membrilor corpului profesoral.

FOCSANI În cuvîntul de deschidere rostit cu prilejul lucrărilor fazei județene a Simpozionului național al cadrelor didactice, tov. Constantin Dumitru, inspector general al Inspectoratului școlar județean Vrancea, a subliniat strădania colectivelor didactice din cuprinsul județului de a investiga orizontul școlar și de a găsi căi și soluții de optimizare a procesului de învățământ. Salutul Uniunii sindicatelor din învățământ și cultură a fost rostit de prof. Elena Cojan, secretara Comitetului Uniunii.

În fața unui numeros auditoriu au fost prezentate comunicări și referate care au adus puncte de vedere originale, temeinic argumentate, bazate pe studii atent la realitățile școlare și al bibliografiei de dată recentă, asupra unor dintre problemele acute ce preocupă intelectualitatea didactică. Se cuvînta de pildă lucrările profesorului Emil Giurgea, referitoare la educația ateist-științifică a elevilor, care a concentrat atenția auditoriului atît prin conținut, cît și prin forma de organizare a datelor rezultate din studii întreprinse, sau cea a profesorului S. Budescu, dedicată problemelor legate de conducerea procesului de învățământ.

Au trezit de asemenea interes comunicările profesorilor Alexandrina Brand (Formarea și dezvoltarea capacității de muncă independentă a elevilor, cerință esen-

țială în modernizarea învățământului), Mihai Grabnic („Mass-media în procesul de învățământ”), Gheorghe Petroiu („Considerații privind orientarea școlară și profesională a elevilor”), precum și referatul „Contribuția grupelor sindicale la sprijinirea procesului de modernizare a învățământului”, prezentat de tov. Ionică Dumitrache, președintele Sindicatului învățământ Focșani.

Concluziile asupra lucrărilor expuse și o documentată expunere privind coordonatele majore ale modernizării în învățământul de cultură generală, prezentate de conf. univ. dr. George Vădeanu, directorul Institutului de științe pedagogice, au contribuit la întregirea acestui important și valoros schimb de opinii.

TURNU SEVERIN Lucrările Simpozionului cadrelor didactice din județul Mehedinți s-au desfășurat la Casa corpului didactic din Turnu Severin, a cărei inaugurare festivă a avut loc cu acest prilej. Simpozionul a fost deschis de prof. Dumitru Cojocaru, inspector general școlar al județului Mehedinți, după care participanții au fost salutați de tov. I. Mița, secretar al Comitetului județean al P.C.R. și prof. Const. Drăgulescu, președintele Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ și cultură, care a exprimat totodată și salutul colegiului Ministerului Învățământului.

În ședința plenară au fost prezentate comunicările „Rolul cercetării pedagogice în organizarea și modernizarea învățământului” (prof. Romeo Dăscălescu, director adjunct al Institutului de științe pedagogice), „Conceptul de cultură generală și dezvoltarea învățământului nostru în lumina acestui concept” (conf. Hera Bucur, Institutul central de perfecționare a personalului didactic, filiala Craiova), „Rolul și locul modelului de viață în formarea multilaterală a tinerului” (conf. dr. Ion Dumitrescu, Universitatea din Craiova), „Personalitatea educatorului — condiție necesară a realizării învățământului modern” (conf. Vasile Pupuță, Institutul central de perfecționare a personalului didactic, filiala Craiova).

Lucrări interesante, dovedind orientarea către un învățământ modern, cu caracter formativ au fost prezentate și în secții. Menționăm printre acestea lucrările „Particularitățile de gândire și vorbire ale copiilor de vîrstă preșcolară” (Florica Bogdan, Turnu Severin), „Tratarea diferențiată a elevilor” (inv. Aurelia Bădăi, Orșova), „Rolul pedagogiei cibernetice în dezvoltarea gândirii creatoare a elevilor” (inv. Ilie Sirbulescu, com. Simian), „Curenți literare contemporane” (prof. dr. docent Alexandru Piru, Universitatea Craiova), „Probleme ale cetățeanului Severinului în lumina ultimelor cercetări arheologice” (prof. M. Dăscălescu), „Legăturile între mehedinițeni și sîrbi din sec. al IX-lea pînă la primul război mondial” (prof. emerit Achim Costea), „Bănia de la Strehăia” (prof. C. Protopopescu), „Principii de modernizare a matematicii la clasele V—XII” (conf. Sică Petrescu, I.C.P.P.D., filiala Craiova), „Noțiunea de izomorfism în cursul de matematică al liceului” (prof. Serban Popescu, Strehăia), „Probleme actuale ale predării noțiunii de structură atomică în liceu” (prof. Gh. Lepădat), „Tendințe evolutive în teoria particulelor elementare” (prof. V. Popescu), „Preocupări și procedee didactice pentru cunoașterea și protecția naturii” (prof. Marin Dăescu), „Formarea concepției materialist-dialectice în predarea geografiei” (prof. Ilie Chivu).

O valoroasă experiență au transmis lucrările expuse la secția „Activitate sindicală în școli”. Cităm, printre acestea, lucrările „Contribuția grupelor sindicale la acțiunile de integrare socială a elevilor” (prof. Maria Buzescu), „Colaborarea organizațiilor sindicale cu directorii școlilor pentru creșterea eficienței activității instructiv-educative” (prof. Petre Bator) și „Contribuția sindicatelor la unitatea de acțiune în educarea comunistă a elevilor” (Eaterina Dădolea).

Cu prilejul simpozionului s-a deschis la Liceul „Traian” din Turnu Severin o expoziție de material didactic și de documente originale privind învățământul din județul Mehedinți.

REPERE PENTRU ORIENTAREA ELEVILOR

Elevi ai Grupului școlar pentru industria alimentară din București făcînd practică la liniile tehnologice ale fabricii de conserve „Flora”

Cadre pentru industria alimentară

În liceele de specialitate se pregătesc cadre cu diferite specialități, pentru toate ramurile industriei alimentare.

Cadrele tehnice de nivel mediu pregătite în specialitatea chimia produselor alimentare, de exemplu, vor lucra, după absolvirea liceului, în laboratoarele întreprinderilor din industria alimentară, precum și la controlul tehnic de calitate al procesului tehnologic. Ele vor efectua toate analizele organoleptice și fizico-chimice ale materiilor prime, semifabricatelor și produselor finite.

Viitorii absolvenți care se pregătesc în specialitatea industriei alimentare extractive vor fi încadrați în producție în întreprinderi specifice acestui sector — fabrici de zahăr, de ulei, de amidon, glucoză etc. — de-

servind utilaje și instalații dintre cele mai moderne. Pe lângă studiul în amănunțime a procesului tehnologic, ei vor dobîndi în școală cunoștințe temeinice cu privire la parametrii tehnologici optimi, la condițiile de calitate ale materiilor prime, ale semifabricatelor și ale produselor finite, ca și la organizarea științifică a producției.

Tinerii pregătiți în specialitatea industriei alimentare fermentative vor fi încadrați, după absolvire, în întreprinderi pentru fabricarea băuturilor alcoolice și răcoritoare, a spiritului și berii, în unități de prelucrare a vinului etc., unde vor contribui la conducerea proceselor tehnologice și la buna exploatare a utilajelor și instalațiilor moderne cu care sînt

dotate aceste întreprinderi. Tot în cadrul liceelor pentru industria alimentară se pregătesc cadre pentru industrializarea laptei și a cărnii și pentru industria morăritului și panificației.

Liceele pentru industria alimentară funcționează în orașele următoare:

Galați — b-dul Republicii nr. 169, telefon 1.12.76, cu specialitățile: chimia produselor alimentare și industria alimentară fermentative.

Sibiu — str. Turismului nr. 15, telefon 1.18.59, cu specialitățile: chimia produselor alimentare, morărit și panificație și industria alimentară fermentative.

București — str. Spătaru Preda nr. 16, telefon 23.37.01, sectorul 4, cu specialitățile: chimia produselor alimentare, industrializarea laptei și a cărnii și industria alimentară extractivă.

Absolvenții școlilor generale se pot califica pentru industria alimentară și în cadrul școlilor profesionale. Acestea pregătesc operatori pentru fabricarea uleiurilor vegetale, preparatori de produse zaharoase, preparatori de mezeluri și conserve din carne, preparatori de produse din lapte, morări, brutari, vînificatori, lăcătuși mecanici pentru mașini și instalații frigotehnice etc.

Școlii profesionale aparținînd Ministerului Industriei Alimentare funcționează în orașele: **Cluj** — str. 23 August nr. 22, telefon 2.24.12; **Craiova** — str. Mihai Viteazu nr. 2, tel. 1.35.38; **Galați** — b-dul Republicii nr. 169, tel. 1.42.76; **Roman** — str. Dezrobirii nr. 6, tel. 18.95; **Sibiu** — str. Turismului nr. 15, tel. 1.59.29; **București** — str. Spătaru Preda nr. 16, tel. 23.55.10.

Măsuri privind încheierea anului școlar

— Interviu cu tov. ION RADU,

director general în Ministerul Învățământului —

Calamitățile naturale care s-au abătut asupra unor întinse zone de pe întreg cuprinsul țării noastre, provocînd mari distrugerii, au produs și dereglări în viața unor școli tocmai în perioada încheierii anului școlar, în care fiecare zi de activitate, fiecare oră de curs este deosebit de prețioasă pentru procesul instructiv-educativ. Colegiul Ministerului Învățământului a stabilit, în funcție de situația creată un plan de măsuri care au fost comunicate recent prin presă. Pentru a-i informa pe cititorii noștri cu privire la modul cum se aplică măsurile adoptate în vederea încheierii anului școlar 1969—1970, ne-am adresat tovarășului Ion Radu, director general în Ministerul Învățământului.

— Analizînd situația existentă în unitățile de învățământ din întreaga țară pe baza sintezelor operative alcătuite zilnic din comunicările inspectoratelor școlare județene și ale delegaților ministerului în zonele lovite de calamități, — ne-a spus interlocutorul nostru — Colegiul Ministerului Învățământului a considerat că există posibilitatea de a se încheia cursurile potrivit regulamentelor școlare, respectiv la 23 mai a.c. pentru clasele a XII-a ale cursurilor de zi și serale și pentru anul V al liceelor de specialitate, și la 13 iunie a.c. pentru clasele I—XI.

— Care va fi situația elevilor din școlile unde, datorită deteriorărilor grave provocate de inundații,

activitatea școlară nu va mai putea fi reluată?

— Inspectoratele școlare și școlile în cauză au primit indicația să încheie situația elevilor din clasele I—XI pe baza rezultatelor obținute pînă în momentul suspendării cursurilor. Pentru elevii din aceste școli care doresc să-și îmbunătățească situația la învățătură, aceasta se va putea încheia în perioada 1—15 septembrie.

Vreau să menționez că, datorită sprijinului acordat de organele locale de partid și de stat și de oamenii muncii din localitățile respective, ca și datorită abnegației și devotamentului colectivelor didactice și elevilor, numărul școlilor care au trebuit să-și întrerupă definitiv cursurile este redus. Bineînțeles, în cazul fiecărei școli care a suferit avarii mai grave și la care s-au efectuat reparații urgente re deschiderea cursurilor a fost condiționată de obținerea avizului de specialitate al organelor sanitare și de construcții.

— Ce ne puteți spune în legătură cu pregătirea și desfășurarea examenului de bacalaureat?

— Așa cum s-a comunicat, data la care se va desfășura acest examen rămîne ca stabilită prin prevederile Regulamentului școlar, adică 18—28 iunie. Se vor lua măsuri ca absolvenții liceelor din localitățile greu lovite de inundații, care au trebuit să se mute temporar în alte centre, să primească un sprijin permanent și plin de grijă din partea personalului didactic ce funcționează în localitățile respective.

— Cum se prezintă situația în ceea ce privește concursurile de admitere?

— Concursul de admitere în licee se va desfășura — conform comunicatului transmis — în perioada 22 iunie — 3 iulie, iar concursul de admitere în școlile profesionale vor avea loc între 7—14 iulie. În localitățile în care școlile sînt silite să mențină pentru mai multă vreme întreruperea cursurilor, concursul de admitere se va desfășura numai în sesiunea din toamnă, respectiv între 1—9 septembrie. Cazurile excepționale, sperăm destul de puține, la care se va aplica această măsură, vor fi comunicate din timp în presă.

— După cîte știm, și concursul de admitere pentru învățământul superior se va desfășura la datele cunoscute, adică între 10—18 iulie. Ce măsuri sînt prevăzute pentru acordarea unui sprijin competent absolvenților de liceu din zonele lovite de calamități care doresc să se prezinte la acest concurs?

— Institutele de învățământ superior vor organiza, în perioada 3—9 iulie 1970, un program de consultații la disciplinele de concurs, destinat în principal candidaților proveniți din zonele inundate. Aceștia vor avea prioritate la găzduirea în căminele studentești și la asigurarea hranei în cantinele institutelor de învățământ superior pentru întreaga perioadă de desfășurare a consultațiilor și a concursului de admitere în institute.

INSTITUTUL CENTRAL DE PERFECTIONARE A CADRELOR DIDACTICE

BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

1. Conferențiar la Catedra de pedagogie (generală și comparată), disciplina — pedagogie (programare — modelare docimologie) poziția 2 din statul de funcțiuni.
2. Conferențiar la Catedra de metodica limbii și literaturii române, disciplina — limba și literatura română — poziția 1 din statul de funcțiuni.
3. Profesor la Catedra de metodologia științelor filozofice și istorice, disciplina — filozofie — poziția 1 din statul de funcțiuni.
4. Conferențiar la Catedra de metodologia științelor filozofice și istorice, disciplina — istorie — poziția 7 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S. România — partea III nr. 89/7 mai 1970, la secretariatul rectoratului Institutului central de perfecționare a personalului didactic din București, Calea Dorobanților nr. 32, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute de Legea nr. 6, privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Cel care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la sediul Institutului în termen de 3 luni de la data expirării termenului de înscriere.

Informații suplimentare se pot obține la rectoratul Institutului.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” — IAȘI

ANUNȚĂ

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi la Filiala Iași a Institutului central de perfecționare a personalului didactic:

Catedra de planificare, legislație și administrație școlară

- 1 lector la disciplina știința organizării și planificării învățământului, poziția 3.
- 1 lector la disciplina școala și organizarea educațională extradidactică, poziția 4.

Catedra de pedagogie (generală și comparată)

- 1 lector la disciplina psihologie, poziția 2.

Catedra de limbă și literatură română și limbi moderne

- 1 lector la disciplina limba franceză, poziția 6.

Catedra de matematică, fizică și chimie

- 1 lector la disciplina fizică, poziția 5.

Catedra de biologie, geografie, agricultură

- 1 lector la disciplina biologie, poziția 1.
- 1 lector la disciplina biologie, poziția 2.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Filialei Iași a I.C.P.P.D. din str. Culturii nr. 6 în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, dosarul cuprinzînd actele prevăzute de Legea nr. 6 publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Concursul se va desfășura la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași în termen de 60 zile de la expirarea termenului de înscriere.

Cel care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice conducerii instituției respective, înscrierea la concurs.

Informații suplimentare se pot lua de la secretariatul Filialei Iași a Institutului central de perfecționare a personalului didactic — telefon 1 68 08.

CONSERVATORUL „GEORGE DIMA” - CLUJ

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE INSTRUMENTE ȘI CANTO

- 1 asistent la catedra III — Instrumente cu coarde, disciplina corepetiție, poz. 25.
- 1 asistent la catedra III — Instrumente cu coarde, disciplina corepetiție, poz. 26.
- 1 asistent stagiar la catedra IV Canto operă, disciplina corepetiție poz. 17.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de muzică „George Dima” din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 15 zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6, privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84 539/1969.

Concursul se va ține la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț.

Termenul de înscriere la concurs se socotește de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

ANUNȚ

Absolvenții Școlii Normale din Huși promoția 1930 sînt rugați să-și anunțe urgent adresa colegiului Dăconu Constantin str. Petre Nicolau nr. 5 Huși, în vederea întîlnirii după 40 de ani, la 5 iulie 1970 în Huși.

ANUNȚ

Absolvenții Școlii Pedagogice de băieți din Buzău seria 1950 — organizează întîlnirea de 20 de ani de la absolvire — în ziua de 27 iunie 1970 ora 11,00 în localul școlii.

Participanții sînt rugați să ia legătura cu TUTULAN GHEORGHE — inspector metodist la Inspectoratul școlar al județului Buzău — b-dul Gării — Buzău.

INSTITUTUL DE MINE—PETROȘANI

ANUNȚĂ

SCOATEREA LA CONCURS A URMĂTOARELOR POSTURI:

1. Șef de lucrări de la catedra de Organe de mașini și tehnologie, poziția 6 din statul de funcțiuni, disciplina: „Mecanisme și organe de mașini”.
2. Șef de lucrări de la catedra de Termotehnică și hidraulică poziția 2 din statul de funcțiuni, disciplina: „Termotehnică și mașini de forță” și „Fizică industrială”.
3. Șef de lucrări de la catedra de Mașini miniere, poziția 6 din statul de funcțiuni, disciplina: „Instalații electromecanice miniere și Instalații de extracție”.

Actele necesare înscrierii la concurs

1. Cererea de înscriere la care se anexează:
2. Memoriu de activitate didactică, științifică și tehnică în producție, în 4 exemplare.
3. Lista lucrărilor publicate sau în curs de publicare, în 4 exemplare.
4. Lucrări de specialitate elaborate, într-un exemplar.
5. Autobiografia, în 3 exemplare.

6. Caracterizarea activității profesionale și obștești eliberată de instituția unde candidatul își desfășoară activitatea, în două exemplare.

7. Copie legalizată după diploma de studii superioare în două exemplare.

8. Adevărință privind vechimea în muncă cu precizarea funcțiilor în care a activat, în 2 exemplare.

9. În cazul cînd diplomele de studii sînt obținute în străinătate, se va depune traducerea legalizată după acestea, în 2 exemplare precum și copie legalizată în 2 exemplare după adresa Ministerului Învățământului — C.S.D. privind echivalarea acestora.

10. Pentru ocuparea posturilor de asistent, candidații vor prezenta și o adevărință din care să rezulte că au efectuat stagiul legal după repartizare.

Candidații la concurs vor depune secretariatului Institutului de mine Petroșani, str. Institutului nr. 20, în termen de

30 de zile de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Institutului din Petroșani în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cel care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

Pentru ocuparea posturilor de asistent, candidații vor prezenta și o adevărință din care să rezulte că au efectuat stagiul legal după repartizare.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul Institutului, telefon 1050—1051.